

तदवात्रोति विप्रेभ्यो गोसहस्रप्रदानरः । अश्वमेधं
 दधेत्सर्वं गोसहस्रयन्तु यः । दद्यान्मोक्षाय इत्याहुः
 पितरस्तर्पयन्ति हि । तस्मादनेन विविना गोसहस्रन्तु
 नोनरः । प्रदद्यात् स विशुद्धात्मा याति तत् परमं
 पदमिति । मत्स्यपुराणे “अनेन विविना यस्तु
 गोसहस्रप्रदो भवेत् । सर्वपापविनिर्मुक्तः सिद्धचारण-
 सेवितः, विमानेनाकैवर्णेन किङ्किणीजालमालिना ।
 सर्वेषां लोकपालानां - लोकैः संपूज्यते सुरैः । प्रतिमन्त्र-
 न्तरं तिष्ठेद्भ्राजराजो भवेत् पुनः । अश्वमेधगतं कृत्या-
 न्धिविधानपरायणः । वैष्णवं लोकमास्थाय ततो
 सत्येन बन्धनात् । पितरश्चाभिनन्दन्ति गोसहस्रप्रदं
 युभम् । अपि स्यात् कुलेऽप्याकं पुत्रोद्दौहित्र एव च ।
 गोसहस्रप्रदो भूत्वा नरकादुद्धारयति । स यस्तत्कर्मकरो
 वा स्यादपि दृष्टा तथैव च । संसारसागरादस्मा-
 दस्मान् सन्तारयिष्यति । इति पठति य एतद्गो-सहस्र-
 प्रदानं सुरभुवनसुमेयात्संकरेद्वापि पश्येत् । अन्तुभवति
 सुखं वा वाच्यमानो निकामम् प्रहृतकलुषदेहः सोऽपि
 यातीन्द्रलोकम्” ।
 अन्यपुराणोक्तस्तद्विधिसंज्ञेय इत्युक्तः । इतः । २गवां
 सहस्रे च । गोसहस्रं तद्दानफलं विद्यतेऽत्र व्यञ् ।
 गौरा० ङीष् । ३सोमवारयुतायाम् ४मङ्गलवारयुतायां वा ।
 अमास्यायाम् स्त्री । जाङ्गवीक्षाने तस्यास्तथापुण्य-
 जनकत्वसुक्तं ति० त० व्यासेन “अमावास्यां भवेद्गौरी
 यदि भूमिसुतस्य च । गोसहस्रफलं दद्यात् ज्ञानमालेख
 जाङ्गवी । सिनीवानो कुहूवोपि यदि सोमदिने भवेत् ।
 गोसहस्रफलं दद्यात् ज्ञानं यस्मैनाम जतम्” ।
 गोसाद लि० गां सादयति सद-णिच् णच् उप० सं० ।
 गोचालके गोसारथौ “गौः सदसादिसारथिषु” पा०
 पूर्वपदप्रकृतिसंखरः ।
 गोसादिन् लि० गां सादयति सद-णिच्-णिनि इत० ।
 गोसारथौ । गोसादवत् पूर्वपदे प्रकृतिसंखरः ।
 गोसारथि पु० इत० । गोचालके सारथौ गोसादवत्
 पूर्वपदे प्रकृतिसंखरः ।
 गोस्तन पु० गोः स्तन इव गुच्छो यस्य । अतुर्यटिकहारे
 अमरः । इत० । २गोःस्तने च “करीरपनसास्य गोस्तना-
 काराणि” “सहस्रं गोस्तनाकारं सर्वभूतगुणोद्भवम्” सुबु० ।
 गोस्तना(नी) स्त्री गोः स्तनइव फलमस्याः स्नातृत्वात् वा
 ङीष् । ३कपिलप्राजायामसर टाबलः गोः स्तनाइव स्तना

अस्याः ङीष् । २कुमारानुचरमाहभेदे । “इष्टं मातृगणान्
 राजन् ! कुमारानुचरानिमान्” इत्युपक्रमे” प्रभावती
 विशालाक्षी पाणिता गोस्तनी तथा” भा० श० ४७८० ।
 गोस्तोम पु० गोनामकः स्तोमः पूर्वपदात् वा प्रत्याभावः ।
 एकाहसाध्ये अग्निष्टोमाङ्गं यज्ञभेदे । “गोस्तोमभूमि-
 स्तोमवत्सत्यसवानाम्” आश्व० श्रौ० ८।५।२ । “गोस्तोमो
 भूमिस्तोमोवनस्यतिसव इति त्रयः एकाहः कर्त्तव्याः”
 नारा० ह० । गोष्टोमशब्दे विवृतिः ।
 गोस्थान न० इत० । गोष्ठे अमरः “मध्ये गोस्थानसङ्कु-
 लम्” हरिवं० ६।१७० । स्वार्थे क । तत्त्वार्थे ।
 गोस्वामिन् इत० । गवां स्वामिनि । “तावत् भूयो वा गोस्वा-
 मिने दत्त्वा” कात्या० श्रौ० । १।५।६।२ । “गोस्वाम्यनुमते
 भृत्यः सा स्यात् पालेऽभृते भृतिः” मनुः । “प्राजापत्यं
 चरेत् ऋक्षं गोस्वामी व्रतसुतसम्” पराशरः । गवा-
 मिन्द्रियाणां स्वामी । रजितेन्द्रिये यतीनामुपाधिभेदे ।
 गोपदेवगोस्वामी रूपगोस्वामी ।
 गोह पु० गुहातेऽत्र गुह-वञ् वा० क्त्वाभावः । नेहे
 “अहिमौ शिजस्य गोहे” ऋ० ४, २१, ६ । ‘गुहा यदीमौ-
 शिजस्य गोहे’ ७ “विदद् गौरस्य गवयस्य गोहे” ८
 “गोहे गृहे” भाष्यम् । तस्यादूरभवेदेशः सुवाक्त्वा०
 व्यञ् । गोह नेहादूरभवे ति० स्त्रियां ङीष् ।
 गोहत्या स्त्री इत० । गोहनने । प्राणवियोगफलक-
 व्यापारोहननम् यथाह वज्रिपु० “स्यात् प्राणवियोग-
 फलकव्यापारोहननं स्मृतम् । रागात् द्वेषात् प्रमा-
 दाद्वा स्वतः परत एव वा” । हत्याया ज्ञानाज्ञान
 कृतत्वं च प्रा० न० स्यदपि यथा
 “अथ ज्ञानकृतादिः रूपणम् । तत्र गोवधस्य बुद्धिपूर्व-
 कत्वं तदा भवति, यदि गां ज्ञात्वा एतां हन्तीति इच्छया
 हन्ति, तदा कामनाद्वारैव ज्ञानस्य प्रवृत्तप्रकृत्यात्, तद-
 भावे त्वबुद्धिपूर्वकत्वं । अतएव प्रवृत्तप्रज्ञानस्य काम-
 नाव्यभिचाराभावादेव हन्त्यास्तु चतुरः कृत्यात् गोव-
 धे बुद्धिपूर्वके । अतएव च द्वयं कार्यम्, इति विद्वान्मि-
 त्तवचने ज्ञानाज्ञानाभ्यां द्वैविध्यसक्तम् अन्वयं कामना-
 माव्यभिक्त्युक्तम् यथा दृश्यतिः “कामाकामक-
 नं त्वेवं महापाप द्विधा मतम् । पुरुषापेक्षया चैव
 निष्कृतिर्द्विविधा स्मृता” । इत्यस्य गवयादिभक्षणे
 योगोवधस्तत्र वधस्य न ज्ञानकृतत्वं गोत्वेनाज्ञानात् ।
 गोत्वेन गां ज्ञानरूपव्यत्योर्हं यज्ञिप्रनाराचादिना यदि हन्ति